

EUCHARISTIE A DUCH SVATÝ

Eucharistické modlitby tvoří jakýsi úhledný trojlístek: díkyvzdání, podání oběti a modlitba za jednotu církve. Zaměříme se na odstavec poslední. Právě z modlitby za jednotu se totiž vyvinula i takřečená epikléze, v níž prosíme nebeského Otce, aby vyli Ducha svatého na celé shromáždění. (V dalších staletích se tato prosba ještě více rozvine a bude výslovně žádat o seslání Ducha nad předloženými dary chleba a vína, aby se staly Tělem a Krví Kristovou. Jak jinak? Ten, který byl počat z Ducha svatého, nepřichází ani na oltář bez přispění Ducha.)

Ježíš je nazýván Kristem právě proto, že je naplněn Duchem svatým. A tyto božské osoby konají všechno v dokonalé jednotě. Eucharistie je tak svátostí i Ducha svatého - duchovním pokrmem a duchovním nápojem.

„Aby byli jedno, Otče.“ modlil se Kristus ve Večeřadle. Jen tehdy máme opravdovou eucharistickou úctu a svatodušní úctu, uchováváme-li mezi sebou jednotu. Není-li mezi námi jednotu, neslavíme Eucharistii v Pánově Duchu. I kdybychom zakoušeli ta sebekrásnější vytržení. Kde je Duch, tam je i jednotu. Kde je jednotu, tam je i Duch. Jednotu je prvním a nejdůležitějším účinkem Ducha svatého, který se nám ve svatém přijímání udílí. Svatý Pavel hovoří dále o plodech Ducha svatého: „Láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost.“ (Gal 5,22-23).

Církev si pozvolna uvědomovala, že bez Ducha nedokáže vůbec nic. To se nemůže neprojevit při bohoslužbě. A znovu se vraťme k onomu vzývání Ducha svatého nad předloženými dary: V jedné z nejstarších doložených eucharistických modliteb, v Anafoře sv. Marka, původem z Egypta, z přelomu 4. a 5. století (Štrasburský papyrus řec. 254) je Duch svatý svoláván, aby sestoupil

ÚVODNÍ SLOVO O. PAVLA

na eucharistický chléb a nápoj, aby to bylo přijímajícím „k víře, střízlivosti, uzdravení, radosti, posvěcení, obnově duše, těla i ducha, ke společenství života věčného, k moudrosti a nesmrtelnosti“.

Kdo žije z Eucharistie a z Ducha, chrání si víru, vede střízlivý život, raduje se, celé jeho bytí se obnovuje, může doufat v život věčný, stává se moudrým a spěje k nesmrtelnosti. Ten, kdo se Eucharistii vyhýbá, jedná bláhově, ohrožuje svou víru, věčný život, chátřá duchovní starobou a nepomáhá mu to ani v nejmenším ke zdraví duše, těla a ducha.

Ano i uzdravení je jedním z důležitých účinků svatého přijímání. Zkusme si to ale trochu vysvětlit. V současnosti zažíváme honbu po modlitbách o uzdravení. Při eucharistické liturgii výslovně prosíme o uzdravení, právě před přijetím Kristova Těla: „Řekni jen slovo a má duše bude uzdravena.“ Už dávní Otcové doporučovali věřícím, aby spěchali do kostela, nikoli k čarodějům. Koncilní konstituce o liturgii tituluje Krista „Lékařem těla i ducha“ (SC 5) a odvolává se na nauku Ignáce z Antiochie. Je-li to pro naši spásu důležité, udrav mě, Pane.

Česká věta „má duše bude uzdravena“ („et sanabitur anima mea“) však nevystihuje celé sdělení. Dala by se přeložit i jinak: „a má duše bude spasena.“ Vždyť tu opravdu nejde o uzdravení dílčí, ale spásu věčnou. Nebudete-li jíst tělo Syna člověka, nebudete mít v sobě život.

Volání po uzdravení se objevuje též na jiných místech eucharistického obřadu. Spolu s jeriškými slepci vyznáváme a úpěnlivě voláme Kyrie. Ten, kdo čistí kalich, tiše říká: „Quod ore sumpsimus et pura mente capiamus et de munere temporalis fiat nobis remedium sempiternum.“ - „Co jsme přijali ústy, Pane, kéž s čistou myslí přijmeme i srdcem; a z časného daru ať se nám stane lék pro věčnost.“ Přijímání nám tudíž sjednává nepochybně věčný lék. Bůh nedává jen to nejnutnější, ale přetékající hojnost. Každému nemocnému uštěďuje nakonec sám sebe. A co ty, bratře a sestro, stojíš o Krista či spíše o jeho dary?

Milovaní, vyprošujme si jednotu. Ať v nás Eucharistie, svátost duchovní, rozvine všechny účinky a dovede nás do života věčného.

o. Pavel

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

JAK JSME SE PROZPÍVALI CELÝM ROKEM

Tak je pomalu za námi další školní rok, kterým se Dětská schola Slušovice prozpívala, a troufám si tvrdit, že to byl rok bohatý a plodný. Jak sami víte, naše schola je složena z dětí všech věkových kategorií a ti nejstarší se už blíží dospělosti. Těší mě, že se děti čím dál víc zapojují do kreativní části práce, že hudba, kterou slyšíte, není jen mou záležitostí, ale že děti také samy vymýšlejí, co kdy budou hrát a přetvářejí si písničky tak, aby jim to, co zpívají a hrají, opravdu sedělo.

Všechno nefunguje vždy od začátku perfektně. Někdy nás natrénování těžšího kousku stojí hodně sil, někdy jej také odložíme na pozdější dobu.

Letos jsme odehráli deset nedělních mší svatých, zúčastnili jsme se Setkání schol ve Zlíně, doprovodili jsme zpěvem slavnost prvního svatého přijímání v naší farnosti a také jsme věnovali mnoho času a energie přípravě na program Noci kostelů. Děkuji dětem za jejich houževnatost a doufám, že se i v příštím roce budeme potkávat nejen na zkouškách a mších svatých, ale také při dalších hezkých hudebních příležitostech.

Kdyby se k nám v příštím školním roce chtěl přidat někdo nový, může počítat s tím, že zkoušky zachováme a budou tedy každou středu v 16:30.

V neposlední řadě děkuji hlavně své pravé ruce, Magdaleně Čalové, která se mnou tu hudební káru obětavě táhne už druhý rok. Od září se na vás zase budeme moc těšit. Naposledy nás letos uslyšíte 7. června při hrubé mši svaté.

Marie Palová

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VÝKVVĚTOVÉ AKCE PRO MLÁDEŽ

Ve farnosti to pro mladé opravdu žije. Během roku společně pořádáme různé akce, při kterých vznikají nová přátelství, zažíváme spoustu zábavy a zároveň máme prostor pro růst ve víře. Pravidelně pořádáme například přespávačky na faře – víkendy plné her, modlitby, dobrodružství a společného času, který vždy uteče rychleji, než bychom chtěli.

Jednou měsíčně se s dětmi druhého stupně a středoškoláky setkáváme v pátek po mši svaté na faře na Večeru pro The Chosen. Zde pokaždé společně zhlédneme nový díl, díky kterému se dostaneme na hlubinu Ježíšova života.

A to nejlepší nás teprve čeká – v červenci se chystá již pátý pobytový tábor, tentokrát v Bratřejově. Těšit se můžeme na hry, večerní program, nové zážitky i společenství lidí, kteří chtějí prožít prázdniny trochu jinak. Každý je mezi námi srdečně vítán!

Výkvět mládeže

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

MINISTRANTSKÁ POUŤ DO OLOMOUCE

Již po několikáté se vydali ministranti na Zelený čtvrtek do Olomouce na Missu Chrismatis, což je mše svatá se svěcením olejů, při níž kněží obnovují své závazky. Letos nás doprovázel otec Pavel. Bohoslužbě předsedal arcibiskup Mons. Josef Nuzík, který se s námi opět po roce vyfotil na zahradě vedle katedrály, kde bylo připraveno pohoštění. Potkali jsme tam také našeho bývalého duchovního správce farnosti otce Lukáše, což všechny potěšilo.

David Křížka

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

FARNÍ POUŤ DO JÍVOVÉ

V sobotu 25. 4. jsme v 10 hodin dopoledne společně vyrazili ze Slušovic na celodenní zájezd do Jívové. Počasí bylo krásné a v autobuse panovala srdečná atmosféra. Cesta do obce Jívové, která se nachází u Olomouce, trvala lehce přes hodinu. Měli jsme drobné zpoždění, a proto se otec Pavel společně s kostelníky a jedním ministrantem ihned pustili do přípravy na mši svatou, která se konala ve 12 hodin.

Kostel sv. Bartoloměje byl krásně ozdoben nejen zvenku, ale i zevnitř. Naši poutníci se mohli kochat pohledem na nádherný oltář, ozdoby a mohli také obdivovat krásně vytesané sochy, které lemovaly stěny chrámu. Mše byla moc pěkná, i když nás trochu potrápila zima uvnitř kostela. Poté jsme se všichni vypravili na jídlo do místní restaurace.

Naši další zastávkou byl kostel sv. Anny a sv. Jakuba ve Staré Vodě u Libavé. Od pana faráře jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací o této sakrální stavbě. V minulosti toto poutní místo bývalo více zachovalé a plné poutníků, ale za minulého komunistického režimu byl celý komplex znesvěcen ruskou armádou a místo bylo využito jako sklad pro munici a zbraně a poblíž kostela byla střelnice. V kostele jsme si nemohli nevšimnout různých nápisů v azbuce a také rozstřílených soch. V posledních letech však probíhá intenzivní spolupráce památkářů a farníků, aby byl tento svatostánek zrestaurován do původní podoby.

Poblíž kostela byla studánka a u ní jsme se mohli všichni napít a načepovat si čistou a zdravou vodu z pramene.

Po obhlídce poutního místa jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme do Šternberka, kde jsme měli v plánu jít na komentovanou prohlídku augustiniánského kláštera. Bohužel jsme ale prohlídku nestíhali, a proto jsme se nakonec vydali na prohlídku města.

Někteří účastníci společně s otcem Pavlem navštívili klauzurovaný konvent kapucínských sester. Další místo, které se dalo navštívit, byl krásný augustiniánský klášter, který jsme stihli jen taktak z malé části projít, než už jsme byli nuceni odjet zpátky domů do Slušovic.

Cesta zpět byla plná zábavy, modliteb a konverzací mezi farníky.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Na tento výlet určitě budeme všichni vzpomínat s radostí. Děkujeme všem, kteří se této poutě zúčastnili, a budeme se na Vás těšit 6. června, kdy se vydáme na pouť na Hostýn.

Jan Kremser

VELIKONOCE JAKO NEJVÝZNAMNĚJŠÍ SVÁTKY V ROCE

Když jsem byla menší (v tu dobu ještě nepokřtěná a nevěřící), tak jsem moc nechápala, jak mohou být Velikonoce nejdůležitějšími svátky. Vždyť se skoro nic nedělo, peklo se mazanec, barvila se vajíčka a pak přišli kluci na koledu. Vánoce přece byly o mnoho lepší. To těšení se, postupná výzdoba, koledy, pečení cukroví a pak ten výjimečný den, kdy je vše uklizené, nachystané a večer se usedne k slavnostní večeři. Pak tajemně zacinká zvoneček a my jdeme k rozsvícenému nazdobenému stromečku a najdeme pod ním kupu úžasných dáreků.

Nevím, kdy mi došlo, že o tomhle to není, ale byla to určitě dlouhá cesta. Jedním z prvních kroků byl můj křest na Bílou sobotu, později pak narození první dcery na Bílou sobotu, omezené slavení za covidu a v neposlední řadě i každé další prožití Velikonočních svátků. Jsem neskutečně vděčná za vše, co se v těch nejdůležitějších třech dnech stane, a mám obrovskou radost, že to všechno pro nás Pán udělal.

Letos na Velikonoce se stal další krok. Byla jsem oslovena, jestli bych na Zelený čtvrtek nemohla být mezi dvanácti, kterým o. Pavel umyje nohy. Na jednu stranu obrovská čest, na druhou obavy. Ale Bůh všechno ví a všechno proměňuje k dobrému, takže tento okamžik byl neskutečně silný a nezapomenutelný. Celou dobu jsem myslela na Ježíše, jak On, člověk bez hříchu, mistr a Pán, poklekl i před tím největším zrádcem a s láskou a pečlivostí mu posloužil a umyl zaprášené nohy. Jak chudáci apoštolové ještě úplně nerozuměli, co se děje. Jakou máme my obrovskou výhodu, že už známe sled všech událostí a máme naději na vzkříšený konec.

Tento prožitek prohloubil sílu Velikonočního tridua. To zvláštní ticho, když odlétnou zvony, když se kostel obnaží, když se nám Ježíš dá v eucharistii, když nás prosí, abychom s ním zůstali a bděli, když prožije všechny útrapy křížové cesty, když je i za nás a naše hříchy bičován a pověšen na kříž. Ten smutek z toho, kam až to došlo, bezmoc jeho matky, která se dívá na svoje umírající dítě, to zklamání, možná i naštvání, že to mělo být jinak. Slabost lidí, kteří nic neudělali a Ježíše se nezastali, statečnost, kterou naopak jiní projeví, aby i v téhle poslední chvíli Ježíšovi posloužili. A po nekonečně dlouhé době, kdy člověk má v sobě lítost a prázdnotu, přijde ten

VELIKONOCE JAKO NEJVÝZNAMNĚJŠÍ SVÁTKY V ROCE

zázrak, nečekaná zpráva, neskutečná radost, když se v kostele i v srdci každého člověka vše rozzáří a rozcinká a ozve se to nejradostnější ALELUJA!

Kéž si my všichni dokážeme v radostech i starostech každého běžného dne připomínat tyto neskutečně silné okamžiky, které nás zajistí vždycky podpoří v konání nezištného dobra a lásky a povedou nás po správné cestě k Bohu.

Pavlaína Trunkátová

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

FARNÍ BRIGÁDA 2026

V sobotu 18. dubna proběhla ve Slušovicích na faře a v kostele již tradiční jarní brigáda. Do zvelebení kostela, fary i farní zahrady se zapojilo přibližně 30 ochotných dobrovolníků.

V kostele byly očištěny sochy a lavice, uklizen sklad na kůru a ze stěn ometeny pavučiny. Fara prohlédla díky umytým oknům a úklidu jednotlivých místností. V okolí fary je nově natřený plot před farou, brána do dvora i část laviček na hřišti. U zadního vstupu je předlážděn chodník. Plochy farní zahrady byly uklizeny, posekány a zbaveny nežádoucích dřevin.

Velké poděkování patří všem zúčastněným, kteří svým přičiněním pomohli, aby náš společný chrám, fara i zahrada opět vypadaly o něco lépe.

Tomáš Ulrich

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI NA BŘEZOVÉ

Májové pobožnosti jsou tradiční součástí církevního života v měsíci květnu, který je věnován úctě k Panně Marii. Mně osobně se líbí ta různorodost, jak se dají pojmout. Někde se zpívá, jinde modlí růženec. U nás na Březové jsme májové pobožnosti obnovili před pár lety a chtěli jsme je udělat tak, aby si každá generace našla to své.

Modlíme se růženec, litanie k Panně Marii, čteme inspirativní knihy, zpíváme a máme také aktivitu pro děti. Letos jsme májové pojali jako pouť k Panně Marii na Hostýn. Děti si lepí stopy s modlitebními úmysly na obraz Svatého Hostýna a snaží se doputovat do cíle. Své putování završíme pěší poutí na Hostýn spolu s farností.

Březová nemá kapličku, proto se setkáváme v centru obce u kříže a s potěšením sledujeme, že je nás rok od roku víc. Děkuji všem, dospělým i dětem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na tom, aby se naše nová tradice udržela.

Marie Palová

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

KÉŽ SE JEJICH RADOST STANE NAŠÍ RADOSTÍ!

V sobotu 16. května 2026 prožila naše farnost slavnostní a radostný den. Patnáct dětí po několikaměsíční přípravě a po svém prvním svátostném smíření poprvé přijalo Pána Ježíše v Eucharistii při prvním svatém přijímání.

Děti se na tuto důležitou chvíli připravovaly během pravidelných setkání, při kterých poznávaly hlouběji význam mše svaté, svátostí i Boží lásky. Významným krokem na jejich cestě byla také první svatá zpověď, při níž mohly zakusit radost z Božího odpuštění a pokoj v srdci.

Samotná slavnost prvního svatého přijímání byla naplněna modlitbou, radostí i vděčností. Děti přistupovaly k oltáři se slavnostním očekáváním a mnohé z nich jistě vnímaly, že se setkávají s Ježíšem zvláštním a osobním způsobem. Pro rodiče, kmotry, rodiny i celé farní společenství to byl silný okamžik víry a povzbuzení.

V neděli poté proběhla mše svatá za děti, které přijaly první svaté přijímání, při které jsme společně děkovali za tento krásný sváteční čas a vyprošovali dětem Boží ochranu a vedení do dalších let. Po mši následovalo na faře společné občerstvení, které nabídlo prostor k milému setkání, sdílení radosti i vzájemným rozhovorům.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě dětí i celé slavnosti, a vyprošujeme dětem, aby je přijatý Kristus provázel po celý život a aby ve svém srdci stále znovu zakoušely jeho blízkost, radost a pokoj.

Rodiče dětí

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

V TRNAVĚ OŽIVÁ NOVÁ SCHOLA

V tichu trnavského kostela se v posledních letech ozývaly převážně varhany a hlasy věřících z lavic. Ačkoliv má hudební doprovod v naší farnosti svou tradici, na čase nad ním uzavřela hladina. Možná to tak mělo být – aby v tom tichu mohla dozrát nová, upřímná touha. Touha společně chválit Boha způsobem, který rozechvívá nejen vzduch, ale i srdce. Zrod tohoto tělesa byl přirozeným vyústěním potřeby mnoha farníků. Nejde nám o dokonalý koncertní výkon, ale o společné kráčení za Bohem.

Máme za sebou už první společné hraní při bohoslužbě a pocity jsou těžko přenositelné. Kostelem prostupovala atmosféra radosti a jednoty, která nás samotné překvapila. Bylo cítit, že když se spojí hlasy a nástroje s čistým úmyslem, vzniká prostor, kde se člověku dýchá o něco lehčeji.

Naše dveře jsou otevřené. Máte-li touhu zpívat nebo hrát na jakýkoliv nástroj, jste srdečně vítáni. Nejde nám o dokonalost, ale o společnou cestu. Přidejte se k nám a obohatte naše společenství svým talentem i přítomností.

Těšíme se na vás při dalších mších.

Thomas Strohbach

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

DVACET LET KAPLE, KTERÁ DÁL ZVE K ZASTAVENÍ

„Stal se zázrak!“ Přesně to byly první reakce členů pastorační rady trnavské farnosti, když se dozvěděli, že dosluhující rozcestník u kaple na Papradné – ukazující, jak je to daleko do Všeminy, Trnavy, Liptálu či třeba do Říma – náhle září novotou. Nikdo z rady o obnově nevěděl, a proto bylo okamžitě spuštěno pátrání s cílem dohledat autory tohoto velkého dobrého skutku.

Záhada opraveného rozcestníku byla brzy vyřešena. Naše velké poděkování míří k obecním zaměstnancům, kteří se již nedokázali dívat na žalostný stav rozcestníku a aniž by o tom komukoli řekli, pustili se do práce. Výsledek jejich práce mohli na vlastní oči spatřit i farníci, kteří se 17. května zúčastnili májové pobožnosti u kaple. Ačkoli počasí bylo velmi nevlídné a déšť doprovázel celé setkání, vděčnost za ty, kdo s láskou pečují o kapli, sochu Panny Marie, lavičky i studánku, byla silnější než zvuk dopadajících kapek na deštníky či pláštěnky přítomných.

PŘÍBĚH KAPLE NA PAPRADNÉ

V srpnu letošního roku tomu bude přesně dvacet let, co byla kaple na Papradné požehnána a co se poutníci mohou u kaple zastavit, porozímat, nebo si jen tak odpočinout a osvěžit se horským pramenem z blízké studánky. Samotné místo má však hlubokou historii opředenou ústní tradicí. Podle ní se zde v minulosti utopilo malé dítě. Jelikož místní lidé v těchto místech slýchávali jeho pláč, pověsili na strom svatý obrázek.

V roce 1962 se manželé Škrabanovi rozhodli na tomto památném místě vybudovat kapli. Tu před dvaceti lety kompletně obnovili místní lidovci s podporou tehdejšího starosty Josefa Gajdošika.

CO KAPLE POTŘEBUJE DO DALŠÍCH LET

Opravou rozcestníku by ovšem úsilí o udržení odkazu našich předků nemělo skončit. Všímavému turistovi i farníkovi jistě neuniklo, že samotná kaple by nutně potřebovala novou střechu a okapy.

V tuto chvíli farní rada zvažuje všechny varianty realizace. Budeme vděční všem, kdo se rozhodnou pomoci – prací, radou i finančním příspěvkem. Ať kaple na Papradné zůstane i pro další generace místem ticha, modlitby a odpočinku, kde je stále cítit stopa víry, lidské dobroty a úcty k tomu, co nám bylo svěřeno.

Marie Černíčková

POZVÁNKA

*Tradiční farní **pout'** na Svatý Hostýn*

Sobota 6.6.
16:00 Mše svatá

- 7:00 Požehnání poutníků u kostela
- 11:20 Sraz pěších poutníků na Tesáku
- 12:00 Setkání na Třech kamenech
- 12:30 Odjezd autobusu ze Slušovic (12:35 Hrobice)
- 14:00 Společná pout' od Vodní kaple, občerstvení
- 16:00 Poutní mše sv., nabídka křížové cesty
- 18:30 Odjezd autobusů ze Svatého Hostýna

Autobus na Hostýn přes Hrobice a zpět 200 Kč (děti do 15 let zdarma).

Autobus zpět z Hostýna na Tesák 50 Kč, do Slušovic 100 Kč (děti do 15 let zdarma).

Do obou autobusů se zapisuje v kostele pod kůrem.

Bližší informace u Majky Máčalové: 739202770.

POZVÁNKA

Římskokatolická farnost Trnava
srdečně zve na

sobota
18. července
2026

FARNÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

- 6:30** odjezd autobusu z dolního konce Trnavy
Cena za dopravu: 200 Kč dospělá osoba, 100 Kč dítě do 15 let
- 9:00** společná křížová cesta, sraz před bazilikou
- 10:15** mše svatá za farnost
- 13:00** svátostné požehnání a po něm návrat domů, sraz na parkovišti

Zájemci se mohou přihlásit v sakristii.

**Nástup bude možný na autobusových zastávkách
Trnavy a Podkopné Lhoty.**

**Chcete jít na pouť pěšky? Připojte se k farnímu
společenství, sraz v pátek 17. července v 9:15 h.
u točny na Moravanu. Informace poskytně
Stanislav Bečica, tel. č. 731 765 991.**

KALENDÁŘ FARNOSTI

SLUŠOVICE

29. 5. PÁ Noc kostelů
ČERVEN
4. 6. ČT Slavnost Těla a Krve Páně
(průvod Božího těla a požehnání obcím)
6. 6. SO Farní pouť na Svatý Hostýn
14. 6. NE Farní den (odpoledne od 14:00 na farní zahradě)
19. 6. PÁ Školní výlet s dětmi z náboženství
20. 6. SO Farní pouť na jáhenské svěcení Pavla Genzera
do Olomouce a Svatý Kopeček
21. 6. NE Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
pouť ve farním kostele
28. 6. NE 9:00 slavnostní mše sv. na poděkování
za 20 let kněžství P. Pavla Hödla

ČERVENEC A SRPEN

5. 7. NE Farní cyklopouť na Velehrad
19.-26. 7. NE-NE Farní pobytový tábor
20.-23. 7. PO-ČT Arcidiecézní ministrantský putovní tábor
do Vyššího Brodu
20.-24. 7. PO-PÁ Farní příměstský tábor
26. 7. NE 11:00 poutní mše sv. ke sv. Anně na Veselé
2. 8. NE 12:00 mše sv. na Březové
11.-16. 8. ÚT-NE Celostátní setkání mládeže v Ostravě
30. 8. NE Poděkování za prázdniny
Září - Začátek přípravy na svátost biřmování

TRNAVA

31. 5. NE 10:30 poutní mše sv. za farníky u příležitosti
svátku Navštívení Panny Marie
28. 6. NE 10:30 slavnostní mše sv. na poděkování
za 40 let kněžství P. Josefa Kuchaře
a 20 let kněžství P. Pavla Hödla
18. 7. SO Pouť na Svatý Hostýn
Každé první pondělí v měsíci - společná modlitba růžence
v trnavském kostele od 19:00.
Srpen - 20. výročí požehnání nové kaple na Papradné

Změna vyhrazena!